

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 122. In quo sensu verum sit, quòd peccator per Sacramentum fiat ex attrito contritus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

cum neque esset contritio neque attritio conjuncta cum Sacramento, & vix est credibile, inquit Herinx d. 2.n. 43. omnes Ninivitas, quibus eversione urbis liberati sunt, etiam eo tempore esse à peccatis liberatos.

887. Q. 122. In quo sensu verum sit, quod peccator per Sacramentum ex attrito fiat Contritus. &c. Constatib[us] ex seqq. §. 1. Peccatorem per Sacramentum fieri ex attrito contritum, tam certum est hoc tempore, inquit Suar. d. 20. s. 1. num. 10. ut absque errore negari non possit, & ideo hoc transiit quasi in axioma commune apud omnes receptum.

888. §. 2. Attritio non fit formaliter contritio; S. Th. in suppl. q. 1. a. 3. Suar. d. 5. s. 3. aliique communissime contra varios, qui diversis modis id asserunt, quorum quatuor recenset Suar. ibidem, & plures alios Averfa q. 2. s. 15. Ratio nostra est, quia contritio ex objecto & modo tendendi in Deum propter se, distinguitur intrinsecè ab attritione, uti constat ex dictis à n. 722. & 784., nullus autem actus potest mutare objectum vel modum suum tendendi, cum ipse sit essentialis sua tendentia in objectum.

889. §. 3. Quamvis Scotus in 4. dist. 14. q. 4. ad 2. admittat hanc propositionem, attritio fit contritio, tamen commune axioma tantum habet, quod attritus fiat contritus, nam fieri potest, ut attritioni nequidem succedat contritio. Itaque attritus fit contritus, quia subjectum attritionis accipit aliquid, per quod aliquo modo dicatur contritus, uti jam dicetur.

890. §. 4. Attritus fit per Sacramentum contritus, imprimis habitualiter, quia accipit habitum charitatis, qui est principium per se elicivum forma-

formalis contritionis. Deinde æquivalenter , quia per attritionem cum Sacramento, fit quod fieret per contritionem , nempe ut remittantur peccata. Præterea etiam fit contritus quoad effectum , quia per Sacramentum cum attritione causatur idem effectus gratiæ, qui per contritionem causaretur. Denique rectè notat *Aversa*, quando S. Th. negat attritionem hoc sensu fieri contritionem , quòd formetur per gratiam , eum loqui de attritione sine Sacramento , de cætero accedente Sacramento formatur per gratiam , uti constat ex dictis.

891.

Q. 123. An ad valorem Sacramenti Pœnitentiaæ , præter dolorem requiratur aliquod propositum. Rx. Affirmativè, imò *Aversa* dicit esse de fide, quòd ad veram contritionē requiratur aliquod propositum, idem autem est de attritione. Et quamvis aliqui apud *Moyam* d. 5. q. 11. n. 1. videantur contradicere, tamen non negatur à *Scoto* , qui sicuti requirit dolorem, ita etiam propositum , quamvis dicat neutrum esse partem intrinsecam Sacramenti. Nec negatur à *Soto* , ut videtur evincere *Dicast. d. 6. n. 204. contra Suar.* *Lug. Arr.*, nam ad summùm videtur velle, quòd possit aliquando utiliter audiri confessio illius , qui non proponit se emendare, ut sic per humiliationem suam & salutares admonitiones Confessarii paulatim adducatur ad verè pœnitendum , quod faciendum esse expressè mandat *Alexander III. Cap. Quod quidam 5. De pœnit. & remiss. quia*, inquit, licet non sit vera hujusmodi pœnitentia , admittenda est tamen eorum confessio, & crebris & salutaribus monitis pœnitentia inducenda. Ratio autem nostræ responsionis est, tum quia *Trid. sess. 14. De pœn. o. 4. & Florenti-*

num